

SPINNVILT

For Marawa «The Amazing» Ibrahim (31) er rockeringer sirkus, livsstil og millionindustri.

TEKST **LINE TILLER** FOTO **MALIN FEZEHAJ**
New York City, USA

SOM VANLIG er moren til Marawa Ibrahim sent ute med bursdagsgaven. Ettersom hun selv er ganske flink til å sjonglere appelsiner, og ønsker at datteren som runder 20 år og studerer samfunnsvitenskap på universitetet i Melbourne i Australia, skal få litt sirkus under huden, blir gaven et hjemmelaget gavekort, hvor det står at Marawa Ibrahim skal ta buss til en avsidesliggende butikk som selger sjongleringsutstyr. På disken der oppdager den unge kvinnen en brosjyre for et introduksjonskurs i sirkuskunst. På dette tidspunktet, i 2003, har Ibrahim ingen spesiell interesse for, la oss si, rockeringer.

Ti år senere blir to representanter fra Guinness rekordbok vitne til at Ibrahim setter ny verdensrekord i det hun spinner 133 plastringer rundt kroppen. (April i år økte hun rekorden til 160.) Deretter blir hun, som nå har tatt artistnavnet «Marawa The Amazing», invitert til en fasjonabel fjellhytte i England. Der er hun del av kveldens eksklusive middagsforestilling under den årlige jakthelgen til det svenske kongeparet, «Frida» fra Abba og ekteparet som eier H&M.

– Vi drakk kaffe sammen fra små krus, og så hadde de moskus eller noe gående utenfor vinduene. Det var så vakkert, minnes Ibrahim.

Nå sitter hun med stram kropp og en noe romslig glitter-bh foran et speil, mens hun limer på seg løse øyenvipper. Hun er backstage, i kjelleren på kabarethuset La Soirée ved Union Square i New York. Over 200 rockeringer, som ser ut til å være surret inn i gli-trende havfrueskinn, står stablet mot veggene. I en måneds tid skal Ibrahim underholde turister og byboere ved rett og slett å fyre av et heftig discoshow 25 centimeter over den runde scenekanten på et par blå, spesialdesignede, høyhælte rulleskøyter.

– Shit! Jeg har glemt å vokse armhulene. La meg bare springe over gaten, jeg er straks tilbake.

HOOLA HOOPS. For syv år siden, etter en bachelor i sirkuskunst og en impulsiv studietur Kina rundt, reiser en arbeidssøkende Marawa, med rockeringene un-

MARAWA IBRAHIM

MARAWA Ibrahim aka Marawa The Amazing, er en australsk-somalisk 31 år gammel kvinne som leder sin egen rockering-industri. **I TILLEGG** til å stå bak The Majorettes, en kvinnelig rockering-tropp i London, driver hun rockeringskoler i England og USA, og har siden 2007 hatt oppdrag verden rundt for å underholde med rockeringer.

HAR EN BACHELOR i sirkuskunst fra Australia, og har rocket i Nepal, under Vogue Fashion Night Out, i Nord-Korea, for kongelige,

på David Lynch' klubb Silencio og i Eliza Doolittles musikkvideo «Skinny Genes». Nå underholder hun på kabarethuset La Soirée i New York.

SELGER EGNE ROCKERINGER i butikken Opening Ceremony, og samarbeider med motemerket Kenzo.

LAGER for øyeblikket treningsvideoer hvor hun lærer bort å rocke riktig.

HAR SATT FLERE VERDENSKREKORDER i antall rockeringer spunnet rundt kroppen samtidig. Sist, 7. april i år, klarte hun 160.

der armen, ut fra Australia bare for å møte rynkede nesser i både USA og England.

– Managere i underholdningsbransjen trodde sikkert jeg var en hippie som beveget meg til yogamusikk sittende på knærne i timevis, de skjønnte ikke min greie, sier hun.

Det tar sin tid med skepsis og låste porter, men Ibrahim rocker der hun står til enhver tid, så til slutt blir hun oppdaget og får rockering-oppdrag for alt fra butikkåpninger på Oxford Street til private, eksklusive loftsleiligheter i Soho.

– Jeg liker å tro at den globale rockeringstrenden startet i det minuttet Chanel laget hula hoop-vesken, sier hun og ler høyt.

Motehuset Chanel skal ha fått dilla på Ibrahim etter et «hoop-party» under Vogues Fashion Night Out i Paris i 2012. Hun har et eget «hoopermarket» på nettsiden sin og har samarbeidet med motemerket Kenzo og butikken Opening Ceremony i London, som selger tre utgaver av hennes egne rockeringer. Marawa har

til og med utviklet sin egen Iphone-app, Ihoola, hvor hun lærer bort rockeringstriks.

NORDKOREANSK DETOX. Rockeringsensasjonen har lært bort bevegelser og triks til alt fra gatebarn i Nepal til Jason Momoa fra «Game of Thrones» – og lever et liv så fullt av paljetter og spetakkel at hun nærmest er blitt yrkesskadet. Det finnes visstnok bare ett sted på jordkloden hvor hennes øyne og ører kan få slappe av, slik at hun senere kan få iveren for showbusiness tilbake. Hvor? Nord-Korea.

– Ettersom jeg konstant føler meg overstimulert, blir jeg sjelden imponert. Men etter fire dager med kun nordkoreansk musikk på radiostasjonen, uten tekst, bare melodier, og ingen reklameplakater langs veiene, kjente jeg en overveldede følelse av fred inni meg.

Ironisk nok reiste Ibrahim, og en rockering, 24 timer i tog fra Beijing til Nord-Korea ifjor, fordi hun hadde fått nyss om den koreograferte fargebonanzaen Arirang Mass Games.

– 90 minutter med absolutt alt jeg elsker i hele verden, sier Marawa og begynner å telle på fingrene.

– Lufttrampoliner, fyrverkeri, galskapens musikk, gull, sølv, rockeringer, rulleskøyter og 20.000 synkroniserte gymnasiaster, som ikke går ut av takt ett sekund!

Det fins nemlig grenser for hvor mye tid Ibrahim kan bruke på å se ensfargede t-skjorter og bare 18 of-fentlig godkjente hårfrisyrer. Derfor satt hun plutselig i midten av verdens største stadion – og måpte.

– Det var bare; «Oh. My. God.»

HELTINNENE. Det lukter surt av sprengte ballonger, og søtt fra karamellpopcorn nede i kjelleren på Union Square. Vivaldi spilles over minihøytaleranlegg. Tonene er Ibrahim's signal for å gjøre seg klar. To halvnakne muskelmenn i Union Jack-truser og bowlerhatter, den ene balanserende på hodet til den andre, står på scenen. Dette er artistnummeret «Marawa The Amazing» skal etterfølge. Ut fra stemningen i salen å dømme virker det som en tøff oppgave, men pu- »

HOOPSTER. Med 160 rockeringer snurrende rundt kroppen satte Marawa Ibrahim 7. april i år nok en verdensrekord. Her opptrer hun med langt færre på kabarethuset La Soirée i New York.

» blikum går bananas etter at hun har rullet hylende inn til «Don't Leave Me This Way», og blir heist opp i været etter én hånd, mens hun fortsetter å rocke ringene i løse luften – fra knærne til halsen. Rundt bøyde albuer. Rundt rumpa. Med led-lys. Med stiletthæler.

– Jeg blir sjelden nervøs, men når Whoopi Goldberg sitter i salen, da ...

Da Marawas mamma fikk tilsendt mobilbildet av Whoopi og datteren backstage for et par uker siden, svarte hun bare «Endelig». Under hele oppveksten var soundtracket til «Sister Act» en del av deres hverdag.

– Herregud, hele forestillingen er jo basert på Dolores, sier Marawa.

Men det er ikke helt sant. Helt siden «Marawa The Amazing» som åtteåring ble bergtatt av Pearl, den sølvskinnende hestehalejenta i stadionmusikalen «Starlight Express» fra 1984, er hun blitt inspirert av sterke, ville kvinnemennesker. Slik som den legendariske underholdningsstjernen Josephine Baker – som Marawa forsåvidt ligner veldig på og har dedikert et helt show til – eller Olga Korbut, den unge hviterussiske turneren som rørte hjerter med utfordrende bevegelser under OL i München i 1972.

SIRKUS UTEN TELT. Nå, når hun har krysset alle hav, og etter hvert nådd målet sitt om å bli en del av den faste artisttroppen til La Soirée, begynner fremtiden å snike seg innpå.

– Jeg vil ikke være 43 år og fortsatt rocke med ringer i et kabaretshow, så jeg ser hele tiden mot neste steg.

I dag driver hun rockeringskoler i både London og New York. Hun står bak The Majorettes, fjorten jenter som driver rockering-workshops og var del av den offisielle underholdningen under London-OL i 2012. Hun har nettopp spilt inn en trenings-dvd i Los Angeles og hun skriver en bok om livet sitt.

– Du skjønner, jeg har aldri identifisert meg med det tradisjonelle rockeringmiljøet, sier Marawa.

Hun kikker opp, og innser at hun må forklare.

– Du vet, den festivalaktige, raveinfiserte greia hvor jenter bruker glowsticks og pels-leggiser. Jeg tilhører sirkusgenren, men jeg vil jo ikke leve livet mitt i et reisende telt.

Likevel, mens hun var midt inne i sin femminuttersrutine på New York-scenen her om dagen, med Olsen-tvillingene sittende på den dyre siden av salen og bestemødre som applauderte og ropte «holy shit!», vandret tankene hennes avgårde.

– Uansett hva som skjer, tenkte jeg, om jeg flytter hjem, blir kastet ut av showet, hva som helst, så lenge jeg har fem meter med vannrør og ikke har brukket en fot, så kan jeg fortsette med dette til jeg er 103 år. Jeg kan alltid gjøre et show, trene overvektige folk. «Jeg har vunnet», tenkte jeg.

Ibrahim senker stemmen en smule.

– Jeg må ha verdens beste jobb. **D2**

» **RINGEN ER IKKE SLUTTET.** Etter en omflakkende oppvekst og nomadisk karriere ser halvt somaliske, halvt australske Marawa Ibrahim fremdeles mot nye horisonter og utfordringer. – Jeg har mest lyst til å opptre på musikkfestivaler, sammen med dj-er, i musikkvideoer og slikt, men de betaler ikke. I burlesque-verdenen fins masse penger, men jeg synes ni nakne, ristende jenter blir ganske kjedelig i lengden, sier hun.

